

கிளையும் ஆயமும் தொடர்புறும் பால்கள்

Gender Related to *Kilai* and *Aayam*

முனைவர் ச.கண்மணி கணேசன் / Dr. S. Kanmani Ganesan¹

Abstract

The aim of this research article is to understand the gender related to the meanings of *aayam* and *kilai*; the two nouns found in ancient Tamil literature. It is needed to bring out the specific difference between them as there is a unique factor in the semantics of those two terms i.e. denoting abstract nouns along with living and nonliving things. Their usages in the eight anthologies and ten idylls serve as primary data for this comparative study. The views of commentators, researchers, dictionaries, *nikandu*, and field work serve as secondary data. Blood relationship, eligibility to share the riches, responsibility to share the food and the feature of separability without damaging the entity are the fundamental norms to attribute the term *kilai* as a noun which may fall under anyone of the five genders in Tamil. *Aayam* does not have the above mentioned criteria and denotes either *palarpaal* or *palavinpaal* only.

Date of submission: 2024-11-10
Date of acceptance: 2024-11-30
Date of Publication: 2024-12-30
Corresponding author's Name:
Kanmani Ganesan
Email: kanmanitamilskc@gmail.com

Keywords: *kilai* in plants, *aayam* in animals, *kilai* in animals, *aayam* denoting *ahrinai*, *aayam* denoting *uyarthinai*, *kilai* denoting *ahrinai*, *kilai* denoting *uyarthinai*.

முன்னுரை

பண்டை இலக்கியத்தில் ஆயம், கிளை ஆகிய இரு பெயர்ச்சொற்களின் பொருளையும் உரிய பால்களையும் தெளிவுறுத்துவது இக் கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும். நுண்பொருள், சடப்பொருள் உள்ளிட்ட அஃறிணை, உயர்திணை அனைத்தையும் சுட்டும் இவ் வழக்குகளின் வேறுபாட்டைத் துல்லியமாக அறிய வேண்டிய தேவை உளது.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

அகராதிகளும் நிகண்டுகளும் இரண்டு சொற்களுக்கும் தரும் பொருட்கள் பரந்துபட்ட முடிபுகளாக உள்ளன. நச்சினார்க்கினியர், ஔவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளை, பொ.வே. சோமசுந்தரனார், ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டாரும் ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளையும் ஆகியோரது

உரையும் விளக்கமும் ஆழமான பொருளைக் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. இச் சொற் பொருள்கள் தொடர்பான களச் செய்திகளும் உள. 'பேளயாயம்' என்ற சொற்றொடரில் உள்ள 'பேளய்' குறித்து இக் கட்டுரை ஆசிரியர் எழுதிய "பேளய் அனையம் யாம் எனும் உவமை" என்ற ஆய்வுக் கட்டுரை 'ஆயம்' என்ற சொல்லின் பொருளைத் தெளிய உதவுகிறது. சங்க இலக்கியம்- தொடரடைவு என்ற வலைத்தளம் கிளை, ஆயம் ஆகிய சொற்கள் பயிலும் பாடல் வரிகளைத் தொகுத்துத் தருகிறது.

ஆய்வு முறை

ஒப்பியல் கோணத்தில் அமையும் இவ்ஆய்வுக்குத் தொகைஇலக்கியத்தில் உள்ள மேற்குறிப்பிட்ட வழக்குகள் முதனிலை

¹The author is a retired Principal & HOD in Tamil from Srikaliswari College, Sivakasi. India

ஆதாரங்கள் ஆக; நிகண்டுகள், அகராதிகள், களச்செய்திகள், உரையாசிரியரும் ஆய்வாளரும் கூறும் கருத்துகள் ஆகியன இரண்டாம்நிலைத் தரவுகள் ஆகின்றன.

பலர்பால், உயிருள்ள பலவின் பால் கிரண்டிற்கும் உரிய கிளை

(1) கிளையும் குடும்பமும்

சங்கஇலக்கியத் தொடரடைவு வலைத் தளத்தில் உள்ள கிளை எனும் சொற் பயன்பாடுகளின் படி; 'கிளை' ஆண், பெண் இருபாலார் அடங்கிய குடும்பத்திற்கு உரிய பொதுப் பெயர் ஆகும். வேட்டுவன் எய்த அம்பிலிருந்து ஆமான் உயிர்தப்பக் குடும்பத்தார் அனைவரும் மலைமேல் இருந்த கடவுளுக்கு மழை வேண்டி வழிபாடு நிகழ்த்தியமை; கிளையோடு சேர்ந்து செய்ததாகக் பாடப் பெறுகிறது (நற்.165). உழவர் கருவுற்ற வாளைமீன் கூட்டம் போல விலாப் புடைக்கத் தம் கிளையோடு சேர்ந்து உண்டமை அவனது குடும்பத்துப் பெண்களையும் ஒருங்கு குறிக்கிறது (பரி.7). குறவன் கிளையுடன் சேர்ந்து மது அருந்தியமை குடும்ப உறுப்பினர் அனைவரையும் உள்ளடக்குகிறது (நற்.341; திருமுரு.196; அகம்.172, 348). புரவலரை நாடிச் சென்ற விறலியர் அடங்கிய கூத்தர், பொருநர், பாணர் ஆகியோரது கிளையில் குடும்பத்து ஆடவரும் பெண்டிரும் ஒருங்கு அடங்குவர் (மது.751; பதிற்.32, 42, 49; புறம்.136, 144, 163, 173, 253, 254, 378, 388).

'கிளையொடும் காக்க தன் கொழுநன் மாற்பே' (குறு.80)

என்ற பாடல் அடியில் 'தன் குடும்பத்தார் துணையுடன் தன் கணவனைக் காத்துக் கொள்ளட்டும்' என்ற பொருள் பொதிந்து உள்ளது. போர்க்களத்தில் கணவன் இறந்துபட அவன் உடலைத் தூக்கி மடியில் வைத்து அரற்றும் மனைவியின் ஒப்பாரியில் கிளை குடும்பத்தாரைக் குறிக்கிறது (புறம்.253, 254).

தன்னைத் தழுவி இருந்த குட்டியை ஆழ்ந்த முழையிலே தவற விட்ட தாய்க் குரங்கு அதை மீட்க முயன்ற செய்கையில் குடும்ப உறவுகளே

கிளை ஆகின்றன (மலை.311-314). ஆழமான பள்ளத்தில் அகப்பட்ட களிற் குழியைத் தூர்த்துத் தன் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த அன்பு நிலை; கிளை எனும் பெயர்ப் பயன்பாட்டால் குடும்பத்தைக் குறிக்கிறது (புறம்.17).

(2) கிளையும் குருதித்தொடர்பும்

குருதித் தொடர்பு உடைய இளையவரும் முதியவரும் நிறைந்த ஓர் இனத்துக் குடியினரே கிளை ஆயினர். 'இருங்கிளை இனன் ஒக்கல்' (பட்டி.61) எனும் பாடல் தொடர் கிளையில் ஒரே இனத்தவர் அடங்குவர் எனக் கூறுகிறது. பொ.வே.சோம சுந்தரனார் 'கிளை' எனும் சொல்லுக்கு 'ஓரினச் சுற்றத்தாரும்' எனப் பதவுரையும்; 'தாயத்தார்' என விளக்கமும் கூறி; கிளை இனத்துடன் தொடர்புறுவதை உணர்த்துகிறார் (பத்துப் பாட்டு தொகுதி II, 2008, பட்டினப்பாலை - ப.44-45). இளையவர், முதியவர் எல்லோரும் கிளையில் இருப்பதை 'இளையரும் முதியரும் கிளையுடன்' என்ற தொடர் உணர்த்துகிறது (நற்.207; அகம்.30, 348; பெரு.268). நாராயணசாமி ஐயர் உரையில் 'இளைஞரும் முதியோரும் உறவினருடன்' என்கிறார் (நற்றிணை, 2007, ப.260). பொ.வே. சோம சுந்தரனார் 'இளையவர்களும் முதியவர்களும் சுற்றத்துடன்' என உரைக்கிறார் (பத்துப் பாட்டு தொகுதி I, 2007, பெரும் பாணாற்றுப்படை, ப.123). கிளைக்குச் 'சுற்றம், வகுப்பு, இனம், வம்சம்' என்ற அகராதிப் பொருள்கள் கட்டுரையின் கருதுகோளை வலுப்படுத்துகின்றன (கழகத் தமிழகராதி 2002, ப.341; திருமகள் தமிழகராதி, 2002, ப.347). ஆயின் கிளை, கிளைமை - 'உறவு' என்றும்; கிளையார், கிளைஞர் - 'உறவினர்' என்றும் சுட்டுவது (மேற்.); துல்லியமான பொருள் இல்லை. உறவினருள் குருதித் தொடர்பற்றவரும் இருப்பர் ஆதலால்; 'கிளை'யின் நுட்பம் அகராதியில் தெளிவாக இல்லை.

இறால் மீன் எண்ணில் அடங்கா முட்டைகளை ஈன அவை குஞ்சுகள் ஆகும் போது குருதித் தொடர்புடைய பெரிய சுற்றம் ஆவதால் 'பெருங்கிளை' எனப்படுகிறது (குறு.109). இங்கும் உரையாசிரியர் கிளைக்கு 'இனம்'

என்றே பொருள் உரைக்கிறார் (குறுந்தொகை, 2007, ப.205). வேட்டை நாயிடமும் வேட்டுவரிடமும் இருந்து குட்டிகளைக் காத்துத்; தப்பிய பெண்பன்றி அடர்ந்த காட்டில் இருந்து வெளிவந்து; ஒரு முடுக்கரின் புழையில் எதிர்த் தாக்குதலுக்குக் காத்து நின்றதை வருணிக்கும் பாடல் பகுதியில் கிளை பெற்ற பிள்ளைகளைக் குறிக்கிறது (அகம்.248). உரையாசிரியர் கிளை என்ற சொல்லுக்குக் கிளை என்றே பொருள் கூறி உள்ளனர் (அகநானூறு- மணிமிடை பவளம், 2007, ப.299). ஆண்குரங்கை இழந்த பெண்குரங்கு வரைபாயும் முன்; தன் குட்டியைக் கிளையுடன் சேர்ப்பது; குருதித்தொடர்பால் ஒரு கிளை ஆகிய குரங்குக் குடும்பத்தைக் காட்டுகிறது (குறு.69). முட்டை இட்டு வாழ்க்கைச் சக்கரத்தைத் தொடங்கும் வண்டு, தேனீ, குளவி ஆகிய பூச்சிகள்; கரையான், பாம்பு முதலிய ஊர்வன ஆகியவற்றின் குருதித் தொடர்புடைய சுற்றம் கிளை ஆகிறது (நற்.161, 202; கலி.80; ஐங்.370; மலை.183; அகம்.81, 228; பதிற்.71; புறம்.58).

தாவரங்கட்குக் குருதித் தொடர்பு இருக்க வழி இல்லை எனினும்; கலவுயிர் (cytoplasm) எனும் உயிர் ஆதாரப் பொருள் அவற்றைக் 'கிளை' எனக் கூறும் தகுதியைத் தருகிறது. காய்கள் தொங்கும் மாமரக் கொப்புகள், வரகுக் காட்டின் களை, பல்கிப் பெருகிய நாணல் கிழங்கு, தோகை விரிந்த கரும்பு, தழைகள், மூங்கில் புதர், பூத்துக் காய்த்துப் பசுந்துளிர் போர்த்துக் கவர்த்த மரங்கள், தினைக் கதிர், பூங் கொம்புகள் ஆகியவை 'கிளை'த்து இருப்பதாகப் பாடப்பட்டுள்ளன (அகம்.37, 178, 223, 235, 256, 383; நற்.25, 388; புறம்.120; பதிற்.84; குறி.101; சிறு.160). கிளை என்ற சொல்லுக்குக் களை, கப்பு, தளிர், பூங்கொத்து, மரக்கிளை, மூங்கில் என ஒத்த பல அகராதிப் பொருள்கள் உள (மேற்.).

(3) கிளையும் சொத்துரிமை உள்ள ஆண்பாலும்

பண்டைத் தமிழகத்து ஆண்முதன்மைச் சமுதாயத்தில் சொத்துரிமை ஆண்கட்கு மட்டுமே உரியதாகக்; கிளை மனைவி, மக்கள் பங்காளிகளை ஒருங்கு குறிக்கிறது. குறச்சிறார் தமது தினைக் கொல்லையில் கிளையுடன் விளையாடிக் கொண்டே பறவை ஓட்டினர்

(நற்.44). தினைக் கொல்லையின் உரிமை பங்காளிகளுக்கு மட்டுமே உரியது என்பதால் இங்கு ஆண்பாலுக்கு உரித்தாவது கருதத் தக்கது. மகாபாரதக் கதைக் கூறை விரிவாகப் பேசும் பாடல் பகுதி; திருதராட்டிரனது மூத்த மகன் துரியோதனனின் சூழ்ச்சியில் இருந்து பீமன் தன் உடன்பிறந்த பாண்டவரைக் காப்பாற்றிய செய்தியைத் தருகிறது. மனதிற்கு இனிய சகோதரரை எரியும் அரக்கு மாளிகையில் இருந்து விடுவித்ததைப் புகழ்;

‘உள்ளத்துக் கிளைகளோடு உயப் போகுவான்’
(கலி.25)

எனப் பங்காளிகள் ஆகிய பாண்டவரைக் கிளை என அழைப்பது மேற்சொன்ன கொள்கையை வலியுறுத்தும் சான்றாகிறது. நச்சினார்க்கினியரின் உரை கிளையைச் 'சுற்றம்' என்கிறது (கலித்தொகை, 2007, ப.68). மலையமான் திருமுடிக்காரியைக்; 'கிளையொடும் பொலிய' (புறம்.126) என வாழ்த்தும் போது; 'கிளை' அவனது உரிமைப் பெண்டிர், பிள்ளைகள், பங்காளிகளைக் குறிக்கிறது. ஓளவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளை 'சுற்றத்துடன் பெருக' என உரைக்கிறார் (புறநானூறு பகுதி I, 2007, ப.270). கிளையோடு வாழும் அன்பின் பெருமையை;

‘அன்பெனப் படுவது தன்கிளை செறாமை’
(கலி.133)

என உரைத்து உள்ளனர். தன் குடும்பத்துடன் பங்காளிகள் ஆகிய சுற்றம் இணைந்து கிளை ஆவதைக் குறிப்பாகக் கூறுகின்றனர். இதற்கு மாறுபட வாழ்வதைச் செவ்விலக்கியம் இழிவாகப் பேசுகிறது (கலி.34).

(4) கிளையும் தொழிலும்

வாழ்வின் ஆதாரமாக அமையும் தொழிலைப் பங்காளிகள் சேர்ந்து செய்யும் போது கிளை எனப்படுகின்றனர். பரதவர் மீன்வேட்டைக்குக் கிளையுடன் திமில்களில் செல்வர் (நற்.331; அகம்.30). உரையாசிரியர் 'சுற்றம்' எனப் பொருள் கூறுவர் (அகநானூறு களிற்றியானை நிரை, 2009, ப.88). கோட்குறா கிழித்த வலையைக் கிளையுடன் கூடிச் சீராக்கினர் (நற்.207). கள்வர் கிளையுடன்

கொள்ளை இட்டனர் (அகம்.193). உணவைத் தேடும் பன்றியும் தன் கிளையோடு சேர்ந்தே காந்தட் கொழுங் கிழங்கைப் பூழியில் கிண்டி எடுத்தது (புறம்.168).

(5) கிளையும் உணவுப் பங்கீடும்

'கிளைஞர்ஆர்' வாழ்வதே சிறந்தது என்பதால்; பங்காளிகளை ஊட்டுவது இவ்வாழ்வான் கடமை ஆகிறது (அகம்.93). உணவை இரந்து பெறுவதற்குக் கிளையோடு சென்றதைக் கிள்ளி வளவன் பாடுகிறான் (புறம்.173). இரந்து பெற்ற பொருளைக் கிளையோடு பகிர்ந்து உண்ண மனைவியை வலியுறுத்துகிறார் பெருஞ் சித்திரனார் (புறம்.163). மோர் வற்ற பொருளை வைத்து ஆய்மகள் கிளையோடு உண்டாள் (பெரு.163). பரதவன் கிளையோடு தேறல் மாந்துகிறான் (நற்.388).

உணவுப் பங்கீடு அஃறிணை உயிர்களுள்ளும் பங்காளிகளைக் குறிக்கிறது. வீட்டுக்கோழி அடைகாத்துப் பொரித்த குஞ்சுகள் ஒருசேரக் குப்பையை மேய்ந்த பின் மாலையில் அடையும் போது; கிளை எனக் குறிப்பதில் அதே பொருள் நுட்பம் உளது (குறு.139). பலிச்சோற்றைக் காக்கைக்குக் 'கிளையோடு ஆர்'த் தருவேன் என்று தாய் பராய்க்கடன் உரைப்பது (ஐங்.391); கூட்டில் அடைகாத்துப் பொரித்து வெளிவந்த குஞ்சுத்தொகுதிகளின் குருதித்தொடர்பை அடையாளம் காட்டுகிறது. உரையாசிரியர் 'சுற்றத்தோடு நிரம்ப உண்ண' என்கிறார் (ஐங்குறுநூறு, 2009, ப.621). 'புகா ஆரும் அளகுடைச் சேவல்' ஆகிய பருந்தின் கிளையும் அத் தன்மைத்தே (பதிற்.35). பரந்து விரிந்து இருந்த ஆலமரம் எங்கும் காக்கையின் கிளை அமர்ந்து இருந்தமை பகிர்ந்து உண்ணும் குருதித் தொடர்பு உடைய பெரும் சுற்றத்தைக் காட்டுகிறது. ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டாரும் ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளையும் இணைந்து எழுதிய உரையில் கிளைக்குச் 'சுற்றம்' என்று பொருள் கூறிக் 'கூட்டம்' என விளக்கம் தந்துள்ளனர் (அகநானூறு- நித்திலக் கோவை, 2008, ப.46-47 பா.319).

காக்கை, கிளி, குருகு, பருந்து, கம்புட் கோழி, காட்டுக் கோழி முதலிய பறவைக்

கூட்டம் அனைத்தும் இத்தகு கிளை உடையனவே (நற்.54, 102, 298, 304, 343, 367, 372, 376; ஐங்.7, 85; அகம்.161, 192, 247, 363, 381; மலை.54-55; பெரு.406). கரடி, மான், களிறு, கடுவன் ஆகியவற்றின் செய்திகளும் மேற்சட்டிய முறையில் அமைந்த குடும்பங்களே (அகம்.95, 149, 218, 247, 275, 332, 352; ஐங்.217). நீர்வாழ் நண்டு, வாளைமீன், தவளை அனைத்தும் கிளையோடு வாழ்வதையும் தேடுவதையும் பகிர்வதையும் தொகை நூல்கள் பாடுகின்றன (நற்.42, 267; மலை.167; பரி.7-அ.38).

ஒரே குடியைச் சேர்ந்த பங்காளிகளைக் கூட்டம் என அழைக்கும் முறை தமிழ்ச் சமூகங்களில் இன்றும் உளது. நாடார் இனத்துள் செம்ட்டி கூட்டம், சிவனடியான் கூட்டம், எடமாறிக் கூட்டம் போன்ற பல உள. கொங்கு வேளாளருள் ஆந்தைக் கூட்டம், வண்டுக் கூட்டம், எருவைக் கூட்டம் என மிகப் பல உள. இன்றும் கொண்டையங் கோட்டை மறவர் பங்காளிகளைக் கிளை என்பர்.

(6) மணமாகுமுன் பெண்ணின் கிளை

திருமணத்திற்கு முன் மகள் தந்தையின் கிளையுள் அடங்குவாள். ஆயர்குலப் பெண்ணின் இளமையும் அழகும்; அவளிடம் மோர் வாங்கும் பெண்களை மருட்டக்; கணவர் கண்ணில் பட்டால் ஏற்படும் ஏதத்தை எண்ணி; 'எழு நின் கிளையொடும் போகென்று' விரைந்து அனுப்பிய போதும் (கலி.109); தலைவியின் தந்தைக்கும் கிளைக்கும் அவலநிலை ஏற்படாத படித் தலைவன்பெண்கேட்டு வர ஒத்துக் கொண்டதைச் சொல்லித் தோழி மனம் ஆறும் போதும் (குறு.247); தலைவனுடன் தான் போய்த் தீரவேண்டிய சூழல் ஏற்பட்டதால்; மூங்கில் புதர் போல் பல பங்காளிகளுடன் வாழும் தந்தை கிளைகள் முன் அவப்பெயருடன் தலைகுனிய நேர்ந்து விட்டது என மனம் வெதும்பும் போதும் (அகம்.268); மணமாகாத பெண் தந்தையின் கிளையினள் ஆகிறாள்.

(7) மணமானபின் பெண்ணின் கிளை

மணமுடிந்த பெண் கணவனின் கிளை ஆகிறாள். இங்கு கிளை பெண்பாலுக்கு

உரித்தாகிறது. பேகனின் மனைவியிடம் பரணர்; 'கிளையைமன் எம்கேள் வெய்யோற்கு' (புறம்.144) எனக் கேட்கும் போதும்; 'யாம் அவன் கிளைஞரேம் அல்லேம்' எனக் கணவனின் புறத்தொழுக்கத்தைக் குறிப்பாகச் சொல்லிப் பதில் இறுக்கும் போதும்; 'கிளை' மனைவி எனப் பொருள்படுகிறது.

நாவல் கனியைத் தன் இணையான துணை என்று கருதிக் கூட முயற்சித்த தும்பியை; 'கிளைசெத்து மொய்த்த தும்பி' எனப் பாடக் காண்பதால் கிளை துணையைக் குறிப்பது உறுதி (நற்.35). கருவுற்ற பிடியைக் களிறு ஒம்ப; நேரம் பார்த்துத் தாக்கிய புலியால் பிளிறும் பெண்யானை கிளை என்றே அடையாளப் படுகிறது (மலை.307-310). வழிச் செல்வோரின் உயிரை மறவர் பறிக்கப்; பட்டோரின் ஊனை உண்ணத் தொடங்கிய ஆண்பருந்து தன் துணையை அழைக்கும் வருணனையில் 'கிளை' பெண் பருந்தே ஆகும் (அகம்.175, 363).

(8) பலவின்பாலாகும் சடப்பொருட்களை

பிரித்தால் சிதையக் கூடிய ஒரு தொகுதி ஆன சடப் பொருட்கள் கிளை எனப்பட்டன. அணிகலனில் கோத்த மணிகளும் மேகலையின் வடங்களும் மழை தரும் மேகங்களும் கிளை ஆயின (பதிற்.74; குறு.197; அகம்.183, 188, 385; பரி.12-அ.2). கோக்கப்பட்ட மணி, வடம் ஆகியவற்றைப் பிரித்தால் முதற் பொருள் சிதையும்; அவை ஒரே தொகுதி என்ற பொருளால் கிளை ஆகின்றன. அணிகலனில் கோத்த மணிகளைக் கிளை எனும் போது ஓளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை 'இனம்' என்று பொருள் உரைத்து இருப்பது முற்சொன்ன கருதுகோளை மெய்ப்பிக்கிறது (பதிற். 2007, ப.356).

உரையாசிரியர் மேகத்தின் கிளையைச் சுற்றம் என்று அழைப்பதுடன்; கிளையை மலைக்கு ஏற்றிப் 'பக்கமலைகளோடு சையமலையை முற்றி' என மாற்று விளக்கமும் உரைக்கிறார் (பரிபாடல், 2007, ப.264-265). மேகங்கள் கூடுவதும் பிரிவதும் மானிடர் கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாற் பட்டவை. கிளையை மலைக்கு ஏற்றிப் பொருள் காண்பதாக இருப்பின் அதைப் பிரிப்பதும் மானிட சக்திக்கு அப்பாற் பட்டது

என்பது உன்னற் பாலது. திருமகள் தமிழகராதி கிளை என்பதற்கு மேகம் என்ற பொருளும் தருகிறது (மேற்.ப.81).

(9) ஒன்றன்பாலாகும் நுண்பொருட்களை

இசைக்கூறுகளில் ஒன்றான குரல் கொண்ட கிளை ஆகிய இளி நுண்பொருள் ஆகும். (பரி.11-அ.127) கழகத் தமிழகராதியில் கிளை என்ற சொல்லுக்கு ஒரு பண், கைக்கிளை எனும் இசை, வீணையின் ஒரு நரம்பு, யாழின் ஒரு நரம்பு, புல்லாங்குழல் வகை, ஓர் இசை, ஓர் இசைக்கருவி' என இசை தொடர்பான பல பொருட்கள் சொல்லப்படுவது குறிப்பிடத் தக்கது (மேற். ப.341).

ஆயம்

பலர்பால் ஆயம்

குருதித்தொடர்பற்ற வேற்றுக்குடியினரின் குழு ஆயம் ஆகும். மக்கட்கூட்டத்தில் அனைவரும் குருதித்தொடர்பு உடையவராக வேண்டும் என்ற நியதி இல்லை. அதனால் புகாரில் வாணிபத்திற்காகக் குவிந்து இருந்த பல நாடுகளைச் சேர்ந்தோர் 'பல்லாயம்' ஆயினர் (பட்டி.213). ஆயம் என்பது மக்கள் தொகுதி, பசுத்திரள்; என அகராதி குறிக்கிறது (திருமகள் தமிழகராதி, 2002, ப.81).

வண்களை மட்டும் அடக்கும் பலர்பால் ஆயம்

கற்புக்காலத்துப் பெண்டிர் குழுவும் தாய் வீட்டுச்சுற்றமும் ஆயம் ஆவர். மகளிர் கூட்டமும் பாணர் குழுவின் விறலியரும் ஆயம் ஆகின்றனர் (மது.264; சிறு.176). கூடலார் கிழார் யானைக்கட்சேய் மாந்தரன்சேல் இறந்த போது அவனது பெண்டிரை 'ஆயம்' என்கிறார் (புறம்.229). வெளிமான் இறந்த பின் அவனது பெண்டிர் கைம்மை நோற்க வெண்ணீறு பூசிச்; சிற்றின்ப உணர்வுகளை அடக்கித்; தம்மை மேம்பட்ட தெய்வத் தன்மை பொருந்திய வாழ்க்கை முறைக்கு உட்படுத்துவதால்; 'பேஎய் ஆயம்' ஆயினர் (புறம்.238). உரையாசிரியர் 'பேயினம்' என்கிறார் (புறநானூறு பகுதி II, 2007, ப.84). அவர் பாசுபதம் சார்ந்த கைம்பெண்டிர் என்பது ஏற்கெனவே நிறுவப்பட்டது

(கண்மணி,ச., “பேளய் அனையம் யாம் எனும் உவமை” ப.1-3, ஆய்வுச்சுடர்- ஜூன் 2021).

புறத்தொழுகிய கணவனைத் தன் ஆயமும் அயலும் மருள; வாயில் மறுத்தாள் எனுமிடத்து (அகம்.116); ஆயம் அயலவருடன் சேர்த்து எண்ணப்படுவது தாய் வீட்டுச் சுற்றத்தைக் குறிக்கிறது. ஏனெனில் பெண்ணுக்குத் தாய் வீட்டில் குருதித் தொடர்பு இருந்தும் சொத்துரிமை இல்லை. உடன்போன மகளைத் தேடிச் சென்ற தன் ஆயம்; 'பனங் குருத்தைக் கீண்டு பதனிடப் போடும் மாலைப் பொழுதில் நிலவின் ஒளியில் மீட்கச் சென்றது' எனும் போதும் அது பிறந்த வீட்டுச் சுற்றம் ஆகிறது (நற்.271). தலைவனோடு பரத்தை புனலாடியதை மறைக்க முற்பட்ட மகளிர் ஆயம் ஆன காரணம்; அவர் குருதித் தொடர்பு இல்லாதவர் என்பதாம் (அகம்.256).

களவுக்காலப் பெண்டிரின் ஆயம் அவரது குடும்ப உறுப்பினர்க்கு அப்பாற் பட்டு; 'ஆயத்தார்' எனப் பன்மை விசுவயுடன் விளையாட்டு ஆயத்தைக் குறிக்கும். 'கலிகொள் ஆயம்' விளையாட்டு ஆரவாரத்தால் பெற்ற அடைமொழி ஆகும் (அகம்.11). இவர் தலைவியோடு ஒத்த வயதுடன்; இழை அணிந்தும்; ஐந்து வகையாக தலைமுடியை ஒப்பனை செய்தும் காணப் படுகின்றனர் (அகம்.254, 230 385; நற்.23, 68, 80, 140, 172; கலி.76, 114, 142). பெதும்பைப் பருவத்து மகள் ஆயத்தோடு விளையாடும் போது தொடர்ந்து தாய் கண்காணிக்கிறாள் (அகம்.49; நற்.68, 143). நெய்தல்நிலத் தலைவியும் கானல் ஆயமும் சேர்ந்து கழங்கு ஆடி (அகம்.17, 66, 220; நற்.72, 123); நண்டுக்குழிகளைக் கிண்டி; ஊஞ்சல் ஆடிக்; குரவை அயர்ந்து; கடலில் நீராடி (அகம்.20, 110; நற்.90); உணங்க வைத்த மீன் குவியலுக்குக் காவலாக இருந்து உப்புவண்டிகளையும் மீன்பிடித்து மீண்டுவரும் திமில்களையும் எண்ணிப்; பந்தாடுவர் (அகம்.153, 180 190 & 219; நற்.140, 331). குறிஞ்சிநிலத் தலைவி ஆயத்தோடு சேர்ந்து சுனையில் ஆடிக்; குவளைப்பூக்கள் பறிப்பாள்; அருவியில் ஆடுவாள்; அசோகந் தளிரால் தழையாடை தைத்து உடுத்துத்; தழல் ஒலித்துத்; தட்டை முழக்கித்; தினைப்புனம் காப்பாள் (அகம்.188,

358; நற்.44, 317). மருதத் திணைத் தலைவியும் 'கணங்கொள் ஆயம்' ஆகிய பெரிய கூட்டமும் சேர்ந்து; பொய்கையில் பூப் பறிப்பர்; வண்டல் ஆடுவர் (அகம்.60, 250; நற்.115, 127; பெரு.311). குறுநில மன்னன் மகளுக்கு விளையாட்டின் இடையில் சினம் வந்தால் ஆயம் அவளைக் கைதொழுது இரந்து நிற்கும் (நற்.300). 'பந்தைப் பார்க்கும் பொழுது மனம் வருந்துவார்களே' எனப் புலம்பிக் கண்ணீர் விடுவதாகவும் (நற்.12); உடன்போக்கிற்குப் பின் வாடி அழுது விளையாட மறந்தோராகவும் (அகம்.369); சித்தரிக்கப்படும் ஆயங்கள் அனைத்தும் குருதித் தொடர்பு இல்லாத பந்தங்களே.

வடமலை நிகண்டு 'ஆயம்' என்ற சொல்லுக்குக் கூறும் பொருள்களில் ஒன்று 'பெண்களின் கூட்டம்' ஆகும் (தமிழ் நிகண்டுகள் தொகுதி II, 2014, ப.18). 'ஆயம்' என்ற சொல்லுக்கு அகராதி தரும் பொருள்களில் ஒன்று 'தோழியர் கூட்டம்' ஆகும் (திருமகள் தமிழகராதி, 2002, ப.81).

ஆண்களின் குழு ஆகிய பலர்பால் ஆயம்

நண்பர், ஆட்சியின் நிர்வாகிகள், பேரிடர் மேலாண்மையாளர், வீரர் ஆகிய பல குடும்பங்களைச் சேர்ந்த ஆடவர் குழு ஆயம் ஆனது. கரிகாற் பெருவளத்தானுக்குத் துணைநின்ற வீரர் 'ஆயம்' எனப் பெறுகின்றனர் (புறம்.224). அவனது அவையத்து ஆயம் பற்றி ஆற்றுப்படை குறிப்பிடுகிறது (பொரு.123). நல்லியக்கோடன் அவையில் ஆயம் சூழ்ந்து இருந்தது (சிறு.220). தொடித்தலை விழுத்தண்டினார் இளமையில் தன்னோடு சேர்ந்து ஆடிய நண்பர் குழுவை 'ஆயம்' என்கிறார் (புறம்.243). ஆற்றில் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்துப் பயிர்களைப் பாழ்படுத்த; அவற்றைக் காக்கக் கரையைச் சீர்படுத்திய குழுவினர் குருதித்தொடர்பு இல்லாதவராக இருப்பது இயல்பு ஆதலால்; ஆயம் ஆகின்றனர் (பதிற்.30).

பலவின் பாலாகும் ஆயம்

ஆநிரையில் குருதித்தொடர்பு இல்லாப் பசுக்குடும்பங்கள் பல இருக்கும் ஆதலால்; அது ஆயம் ஆகிறது (புறம்.224, 230, 258, 386; அகம்.54,

79, 291; நற். 37; மது.692). அதே காரணத்தால் தான் ஆட்டு மந்தை 'சிறுதலை ஆயம்' ஆனது (புறம்.54). பிடிகளும் கன்றுகளும் உள்ள யானைத்தொகுதி 'ஆயம்' ஆன காரணம்; அவை குருதித் தொடர்பு அற்ற பல குடும்பங்களின் தொகுதி என்பதாம் (மது.101). கழகத் தமிழகராதி 'கிளை' என்ற சொல்லுக்கு மந்தை எனப் பொருள் கூறி இருப்பது பொருந்தவில்லை (மேற்.ப.341). ஆட்டுமந்தை பல கிளைகளின் தொகுதியான ஆயமாக இருக்கவும் கூடும்.

சடப்பொருள் ஆயம்

விளையாட்டில் எண்கள் ஆயம் ஆயின. சொக்கட்டான் ஆடும் போது கவறு உருட்டிப் பெறும் எண் ஆயம் எனப்பட்டது. ஆட்டத்தில் பெற்ற எண் பத்தாக இருப்பதை 'ஆயம் பத்து' என்பர் (கலி.136). ஆயம் என்பது 'சூதாடு கருவி' என்ற வடமலை நிகண்டுக் குறிப்பும் (மேற்.ப.18), 'சூதாட்டம்' என்ற திருமகள் தமிழகராதிக்குறிப்பும் (மேற்.ப.81) தொகை இலக்கியச் செய்திக்கு அணுக்கமான பொருள்களாக அமைந்து உள்ளன.

முடிவுரை

'கிளை' ஐம்பால்கட்கும் உரிய பெயர்ச்சொல் ஆகும். பண்டைத் தமிழகத்து ஆண்முதன்மைச் சமுதாயத்தில் சொத்துப்பங்கீடு ஆண்கட்கு மட்டுமே உரியதாக இருக்கக்; குருதித் தொடர்பு உடைய இளையவர் முதியவர் நிறைந்த ஓர் இனத்துப் பங்காளிகள் அனைவரையும் உள்ளடக்கிய குடியினர் கிளை ஆயினர். மணம் முடிந்த பெண் கணவனின் கிளை ஆகிறாள். மணவினைக்கு முன் பெண் தந்தையின் கிளையினள் ஆகிறாள். தாவரங்களின் கலவுயிர் (cytoplasm) அவற்றைக் கிளை எனக் கூறும் தகுதியைத் தருகிறது. விலங்குகள், பறவைகள், ஊர்வன ஆகியவற்றின் குருதித் தொடர்பும் கிளை ஆகும் தகுதியைத் தருகிறது. பிரிக்க இயலா நுண் பொருளும் பிரித்தால் சிதையக் கூடிய தொகுதி ஆன சடப் பொருட்களும் 'கிளை' எனப்பட்டன. பலர்பாலையும் பலவின் பாலையும் சுட்டக் கூடிய 'ஆயம்' குருதித் தொடர்பும் சொத்துரிமையும் இல்லாப் பெண்கள் அல்லது ஆண்கள் அல்லது இருபாலாரும் அடங்கிய வேற்றுக்குடித் தொகுதியினரைக் குறித்தது. மணவினைக்குப் பின் பெண்ணின் பிறந்த வீட்டுச் சுற்றம் ஆயத்துள் அடங்கும். விளையாட்டில் எண்கள் ஆயம் ஆயின.

References

- (2002). *Kazhakath Thamizhakaraathi*. Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
- (2002). *Thirumakal Thamizhakaraathi*. Chennai: Thirumakal Pathippakam.
- (2007). *Akanaanooru Manimidai Pavalam*. Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
- (2007). *Kaliththokai*. Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
- (2007). *Kurunthokai*. Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
- (2007). *Narrinai*. Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
- (2007). *Paripaadal*. Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
- (2007). *Pathirruppaththu*. Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
- (2007). *Paththuppaattu Part I*. Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
- (2007). *Puranaanooru- Part- I*. Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
- (2007). *Puranaanooru- Part- II*. Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
- (2008). *Akanaanooru Niththilakkovai*. Chennai: Kazhaka Veliyeedu.

- (2008). *Paththuppaattu Part II*. Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
- (2009). *Aingurunooru*. Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
- (2009). *Akanaanooru Kalirriyaanai Nirai*. Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
- (2014). *Thamizh Nikandukal Vol.II*. Chennai: Meyyappan Pathippakam.
- (2021). Pannaattu Panmukath Thamizh Min-Aayvithazh. *Aaivuchudar*, 4(2). Retrieved from <https://anjacaaivuchudar.in/assets/wp-content/uploads/sites/aaivuchudar/volume4/01-kanmani-converted.pdf>.
- (n.d). *Totaraṭaivu - Caṅka Ilakkiyam*. Retrieved from <http://tamilconcordance.in/TABLE-sang.html>.
[தொட்டைவு - சங்க இலக்கியம். Retrieved from <http://tamilconcordance.in/TABLE-sang.html>.]
- Kanmani,S. Pey Anaiyam Yaam Enum Uvamai. *Aayvuchchudar*, 1-3.